

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 63/26

Λουξεμβούργο, 23 Απριλίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-744/24 | Bank Polska Kasa Opieki

Συμβάσεις καταναλωτικής πίστης : η τράπεζα δεν μπορεί να εισπράττει τόκους επί ποσών προοριζόμενων για την πληρωμή εξόδων που συνδέονται με την πίστωση

Στην Πολωνία, καταναλωτής συνήψε σύμβαση καταναλωτικής πίστης με τράπεζα. Μέρος του δανεισθέντος ποσού προοριζόταν για την πληρωμή μιας ασφάλισης πίστωσης, χαρακτηριζόμενης ως «προαιρετικής». Το επιτόκιο εφαρμόστηκε όχι μόνον επί του ποσού που τέθηκε στη διάθεση του καταναλωτή βάσει της σύμβασης πίστωσης, αλλά και επί των ασφαλιστρών.

Ο καταναλωτής ζητεί, μεταξύ άλλων, από το επιληφθέν εθνικό δικαστήριο να αναγνωρισθεί ότι η πίστωση μπορεί να εξοφληθεί χωρίς την καταβολή τόκων και άλλων επιβαρύνσεων, καθότι η τράπεζα επέβαλε τόκους σε ποσό που περιελάμβανε, πέραν του ποσού της πίστωσης, και τα έξοδα της ασφάλισης.

Το εθνικό δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο αν η ανωτέρω πρακτική της τράπεζας συνάδει με την οδηγία για την καταναλωτική πίστη ¹.

Το Δικαστήριο απαντά αρνητικά.

Υπενθυμίζει ², καταρχάς, ότι οι έννοιες του «συνολικού ποσού της πίστωσης» και του «συνολικού κόστους της πίστωσης για τον καταναλωτή», όπως αυτές ορίζονται στην ως άνω οδηγία ³, είναι αλληλοαποκλειόμενες και, ως εκ τούτου, το «συνολικό ποσό της πίστωσης» δεν μπορεί να συμπεριλαμβάνει κανένα από τα ποσά που προορίζονται για την εκπλήρωση των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί δυνάμει της οικείας σύμβασης πίστωσης, όπως είναι η καταβολή εξόδων ασφάλισης και κάθε άλλου είδους αμοιβής που οφείλει ο καταναλωτής.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ως «χρεωστικό επιτόκιο», όπως αυτό ορίζεται στην ίδια οδηγία ⁴, νοείται το επιτόκιο το οποίο εφαρμόζεται στο ποσό της πίστωσης που αναλαμβάνεται, το δε ποσό αυτό αντιστοιχεί στο συνολικό ποσό της πίστωσης. Επομένως, εφόσον το επιτόκιο εφαρμόζεται στο σύνολο των ποσών που τίθενται στη διάθεση του καταναλωτή, αποκλείονται τα ποσά τα οποία χρησιμοποιεί ο πιστωτικός φορέας για την κάλυψη των συνδεόμενων με την οικεία πίστωση εξόδων και τα οποία στην πραγματικότητα ουδέποτε καταβάλλονται στον καταναλωτή.

Το γεγονός ότι τα έξοδα αυτά δεν περιλαμβάνονται στο συνολικό ποσό της πίστωσης δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να μετακυλιστούν στους δανειολήπτες, για παράδειγμα μέσω της εφαρμογής ενός αναλογικά υψηλότερου επιτοκίου. Μια τέτοια λύση είναι σύμφωνη προς τον διττό σκοπό της οδηγίας. Πρώτον, η οδηγία διευκολύνει τη δημιουργία μιας λειτουργικής εσωτερικής αγοράς καταναλωτικής πίστης. Δεύτερον, η διαφάνεια στη λειτουργία αυτής της αγοράς, η οποία επιτυγχάνεται μέσω της παροχής επαρκούς ενημερωτικού υλικού στους καταναλωτές, μεταξύ άλλων σχετικά με το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ) που ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση, τους επιτρέπει να συγκρίνουν ευκολότερα τις διάφορες προσφορές πίστωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου

της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 2008/48/EK](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008 , για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης.

² Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Απριλίου 2016, Radlinger et Radlignerová, [C-377/14](#) (βλ. επίσης ανακοινωθέν τύπου [αριθ. 43/16](#)).

³ Άρθρο 3, στοιχεία ζ' και ιβ', της οδηγίας.

⁴ Άρθρο 3, στοιχείο ι', της οδηγίας.